



Република Србија  
ВРХОВНИ СУД  
Рев 30428/2023  
24.04.2024. године  
Београд

## У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца Центра за социјални рад у Врању, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Марко Станковић, адвокат из ..., ради одређивање мере заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 332/23 од 24.08.2023. године, у седници одржаној 24.04.2024. године, донео је

## ПРЕСУДУ

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 332/23 од 24.08.2023. године.

**ОДБИЈА СЕ** захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

## Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П2 295/22 од 14.06.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужени извршио насиље у породици из члана 197. Породичног закона над својом бившом супругом ББ из ... и дететом малолетним ВВ. Ставом другим изреке, одређена је мера заштите од насиља у породици у односу на туженог и туженом забрањено даље узнемиравање супруге и детета. Ставом трећим изреке, одређено је да ће наведена мера заштите од насиља у породици трајати годину дана од дана почетка примене са могућношћу даљег продужавања, док не престану разлози због којих је одређена. Ставом четвртим изреке, одбијен је предлог тужиоца да се према туженом изрекну мере заштите од насиља у породици и то да се забрани туженом приближавање ББ на удаљености до 100 метара и да се забрани туженом приступ месту становања и рада ББ на удаљености од 100 метара као неоснован. Ставом петим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати 3.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 332/23 од 24.08.2023. године, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда је потврђена у ставу првом, другом, трећем и петом изреке.

Против правноснажне пресуде другостепеног суда, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану одлуку применом члана 408. ЗПП у вези члана 403. став 2. тачка 1. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11, 55/14 ... 18/20) у вези са чланом 202. Породичног закона, Врховни суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, које су биле или могле бити од утицаја на законитост и правилност побијане пресуде, а због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју ревидент такође указује, ревизија се не може изјавити, у смислу члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је дана 12.10.2022. године физички напао своју бившу супругу ББ и то када је ББ са својим малолетним дететом дошла код другарице ГГ, која живи у комшилуку туженог, позвао је телефоном да изађе на улицу како би видео њихово малолетно дете ВВ. Када се ББ испред куће другарице срела са туженим, исти је од ње тражио њен мобилни телефон, а када је она одбила да му телефон преда, тужени је почео да је вуче за јакну док је она у рукама држала малолетног ВВ, који се узнемирио и почео да плаче. Тужени је затим ББ скинуо јакну, након чега је иста уплашена ушла у кућу своје другарице ГГ, након чега је и АА ушао у исту кућу и тражио од ББ да му преда свој телефон. Када је она то одбила да учини, тужени ју је више пута ударио отвореном шаком у пределу главе, услед чега је ББ задобила повреде у виду хематома у пределу главе, фронтално лево, величине 6-7 цм, што је утврђено на основу извештаја лекара специјалисте од 12.10.2022. године. Тужени је затим нашао њен телефон и кренуо ка излазним вратима, те је ББ кренула за њим како би узела свој телефон назад, којом приликом јој је тужени нанео више удараца коленом у пределу тела. Приликом алкотестирања од стране ПУ у Врању, код туженог је критичном приликом оцртана вредност од 2,3 промила алкохола у крви. ББ је читав догађај пријавила ПУ у Врању, те је туженом наређењем ПУ у Врању од 12.10.2022. године изречена хитна мера забране контакта и приласка жртви насиља ББ, која је решењем Основног суда у Врању НП 194/22 од 13.10.2022. године продужена за још 30 дана. Из извештаја ПУ у Врању број 3343/22 од 12.10.2022. године, утврђено је да је тужени навео да је након што је ББ ушла у кућу ГГ, он такође ушао у кућу ГГ и пронашао телефон који је она сакрила у некој од полица. На основу налаза и мишљења педагога Центра за социјални рад у Врању од 31.10.2022. године, утврђено је да је иста мишљења да је целисходно да се обавести Основно јавно тужилаштво о насилничком понашању туженог, као и поднесе тужба са привременом мером Основном суду у Врању, ради изрицања мере заштите од насиља у породици према туженом.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су оценили да су се у понашању туженог стекла обележја насиља у породици прописана одредбом члана 197. став 1. и 2. тачка 1. и 6. Породичног закона и да је ради спречавања насиља сврсисходно изрицање мере заштите од насиља у породици прописане одредбом члана 198. став 2. тачка 5. овог Закона.

Ревизијом туженог се неосновано побија правилност примене материјалног права.

Насиље у породици, дефинисано чланом 197. став 1. Породичног закона („Сл. гласник РС“ број 18/05), подразумева понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице, а карактеристични видови насиља (именовани облици насиља), одређени су ставом другим истог члана, уз одређење да се насиљем у породици сматра и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање, које један члан породице испољава према другом члану породице (неименовани облици насиља). Одредбом члана 198. став 1. Породичног закона прописано је да против члана породице који врши насиље суд може одредити једну или више мера заштите од насиља у породици, којом се привремено забрањује или ограничава одржавање личних односа са другим чланом породице. Одредбом става 2. истог члана прописано је да су мере од заштите од насиља у породици, поред осталих и тачком 5. забрана даљег узнемиравања члана породице. Одредбом става 3. истог члана прописано је да мера заштите од насиља у породици може трајати највише годину дана.

Имајући у виду наведено, правилно је становиште нижестепених судова да понашање туженог приликом догађаја од 12.10.2022. године, његови акти, представљају насиље, због чега му је и одређена хитна мера забране контакта и приласка жртви насиља од стране ПУ у Врању. Критичном приликом тужени је према својој бившој супрузи, мајци свог малолетног детета, испољио понашање које представља облик дрског, безобзирног и злонамерног понашања којим се повређује психички и телесни интегритет бивше супруге, а тиме и њихово душевно здравље и спокојство у смислу члана 197. Породичног закона. Насиље у породици подразумева свако понашање које одступа од стандардно нормалног опхођења и комуницирања са члановима породице, за које је да би било квалификовано као насиље у породици довољан и један акт и понашање које има карактер насиља у смислу члана 197. Породичног закона.

Код таквог стања, правилност закључивања нижестепених судова поткрепљена је утврђеним чињеницама, како у погледу постојања насиља сагласно члану 197. Породичног закона, тако и потребе и сврсисходности изречене мере заштите у циљу правремене превенције даљих конфликта и спречавања будућег узнемиравања и насиља у смислу члана 198. Породичног закона, па су супротни наводи ревизије туженог неосновани.

Како се осталим наводима ревизије кроз указивање на погрешну примену материјалног права заправо оспорава правилност утврђеног чињеничног стања са којих разлога се ревизија не може изјавити и понављају наводи из жалбе који су били предмет правилне оцене другостепеног суда, исти су оцењени као неосновани и без утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

Врховни суд је, применом члана 165. става 1. у вези чланова 153. и 154. ЗПП, одбио захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка јер тужени није успео у овом поступку.

Председник већа – судија  
Добрила Страјина,с.р.

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић